

Przyroda

Jeziora zarówno rynnowe, długie, wąskie, na ogół głębokie, jak też będące wytworem moreny dennej, czyli akweny rozleglejsze i płytsze składają się na atrakcje krajoznawcze Gminy Gostynin. Charakterystyczne są także małe zbiorniki wodne, częściowo zarośnięte, występujące licznie na terenie gminy. Wszystkie jeziora bogate są w ryby, zwłaszcza leszcze, płocie, okonie, karpie i szczupaki, a nawet węgorze. Turystów przyciągają również miejscowe lasy, zwłaszcza w okolicach Skrzan, Sierakówka, Kruka oraz Miałkówka. W sezonie prawdziwą atrakcją są grzyby. Tereny gminy sprzyjają też myślistwu, głównie ze względu na bogatą oraz różnorodną zwierzynę i ptactwo. Charakterystyczne są pojedyncze okazy pomników przyrody, zwłaszcza drzew.

Jezioro Białe - położone na wschód od Lucienia. Powierzchnia 150 ha. Maksymalna głębokość - 31m. Brzegi wysokie, mało urozmaicone, czysta woda. Dobrze zagospodarowane turystycznie.

Jezioro Lucieńskie - największe i najpopularniejsze na tym terenie, trzecie co do wielkości na Pojezierzu Gostynińskim. Powierzchnia 203 ha, maksymalna głębokość 20m. Brzegi zróżnicowane, na ogół dostępne. Dobrze zagospodarowane turystycznie, z kilkoma przystaniami i plażą.

Jezioro Przytomne - przepływowe, w niecce Kowal - Gostynin, na pń.-zach. krańcach gminy. Powierzchnia 37 ha, głębokość - 9 m. Strome brzegi, częściowo porośnięte lasami. Uchodzi za najstarsze i najrybniejsze jezioro całego pojezierza.

Jezioro Drzesno - położone w północnej części gminy, na wschód od Białego, będące niegdyś jego zatoką. Powierzchnia 14 ha, głębokość 2m. Trudno dostępne brzegi.

Jezioro Sumino - położone na wschód od Lucienia, rynnowe, powierzchnia - 36 ha, głębokość do 7m. Z pobliskich pagórków roztacza się przepiękny widok na taflę akwenu i lesistą okolicę.

Staw Gašno - kilka kilometrów na wschód od Gostynina, nieopodal miejscowości o tej samej nazwie. Ze względu na czystą wodę oraz słabą dostępność brzegów - miejsce wylęgu wielu gatunków ptactwa wodnego i błotnego. Głębokość 2m. Powierzchnia - 9 ha. W pobliżu pomnik na mogile 49 powstańców poległych w czasie bitwy stoczonej z Kozakami 12 III 1863 r.

Zalew Piechota - na granicy miasta i gminy, retencyjny, wykorzystywany rekreacyjnie. Powierzchnia 7 ha, głębokość - do 2 m, z plażą i zapleczem gastronomicznym.

Gostynińsko - Włocławski Park Krajobrazowy (GWPK) został utworzony na mocy uchwały nr XIX/70/79 ówczesnych Wojewódzkich Rad Narodowych w Płocku i we Włocławku z dnia 5.IV.1979 r. Jest to obszar chroniony ze względu na szeroko rozumiane wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe. Administracyjnie jest to teren dwóch województw: kujawsko - pomorskiego i mazowieckiego. Ogólna powierzchnia GWPK wynosi 38.950 ha, zaś strefy ochronnej (otuliny) 14.195 ha.

Obszary wodne zajmują łącznie 3,5 % powierzchni Parku. Najciekawszym elementem sieci hydrologicznej GWPK są jeziora, których w tej części Pojezierza Gostynińskiego jest 43. Geneza tych zbiorników jest różna poczynając od jezior rynnowych, poprzez misy wytopiskowe, zagłębienia czołowo - morenowe, a kończąc na kotłach eworsyjnych. Na szczególną uwagę zasługują jeziora: Białe (pow. 150 ha, głęb. 31 m), Rakutowskie (największe jezioro Pojezierza Gostynińskiego - 180 ha pow. lustra wody oraz 234 ha trzcinowisk i łąk, rezerwat wodno - faunistyczny), Wikaryjskie, Goreńskie (pow. 55 ha, otoczone pięknymi, okazałymi wydłami), Lucieńskie, Łąckie Duże i Łąckie Małe, Przytomne.

Różnorodność elementów środowiska geograficznego przyczyniła się do znacznego zróżnicowania szaty roślinnej. Cechą krajobrazu GWPK jest dominacja roślinności leśnej, która zajmuje 62%. Powierzchniowo przeważają bory sosnowe i mieszane. W dolinach rzek i wokół jezior skupiają się łąki i olsy. Stwierdzono tutaj ok. 800 gatunków roślin naczyniowych, tj. paprotników i kwiatowych. Liczni są także przedstawiciele gatunków rzadkich w skali regionu, a nawet kraju. Łączną ich liczbę ocenia się na 180, z czego znaczną część śmiało można uznać za osobliwości florystyczne tego terenu. Łącznie stwierdzono 52 gatunki objęte ochroną prawną, w tym 37 gatunków objętych jest ochroną całkowitą, a 15 ochroną częściową. Rośliny niższe, tj. glony, grzyby, mszaki i porosty, rozpoznano jedynie częściowo. Znamiennej częścią flory GWPK jest udział reliktyw glacialnych i elementów o charakterze podgórskim i górskim. Na terenie Parku stwierdzono występowanie 57 gatunków ssaków. Na szczególną uwagę zasługuje rząd owadożernych, reprezentowanych m.in. przez jeża wschodniego, ryjówkę aksamitną, ryjówkę malutką oraz rzęsorka rzeczka i rząd nietoperzy w liczbie 11 gatunków. Liczny i zróżnicowany świat fauny uzupełnia introdukowany w 1981 r. bóbr europejski. O tym, że teren GWPK posiada liczne i unikalne osobliwości przyrodnicze oraz elementy o wybitnych walorach krajobrazowych świadczy utworzenie 13 rezerwatów.